

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคเกษตรมหาชน

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคเกษตรมหาชน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๑/๒๕๕๑ ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคเกษตรมหาชน ดังนี้

นโยบายพรรคเกษตรมหาชน พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. ยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. ต้องขจัดความยากจนของคนในชาติ และลดช่องว่างของสังคม

๒.๑ ยกเลิกหนี้สินให้แก่เกษตรกร ซึ่งเป็นหนี้สินที่เกิดจากการทำการเกษตร โดยใช้เงินงบประมาณผูกพัน ๓ ปี และลดงานก่อสร้างที่ไม่จำเป็นลงชั่วคราว และให้เงินกู้ปลอดดอกเบี้ยแก่ข้าราชการชั้นผู้น้อยโดยเฉพาะข้าราชการครูและพนักงานของรัฐ

๒.๒ ต้องให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) เป็นสถาบันการเงินซึ่งรองรับการลงทุนของเกษตรกรรายย่อยของกลุ่มเกษตรกร ไม่ให้แสวงหากำไรในรูปแบบธนาคารพาณิชย์ ต้องเป็นธนาคารของเกษตรกรอย่างแท้จริง

๒.๓ ปฏิรูประบบราชการโดยจัดตั้งกระทรวงให้สอดคล้องกับการบริหารราชการแผ่นดินในสังคมไทยให้มีประสิทธิภาพในการบริหารราชการไทย โดยจัดตั้งกระทรวงข้าวและยางพารา กระทรวงปศุสัตว์ กระทรวงที่ดิน กระทรวงสหกรณ์ และกระทรวงโยธาธิการ

๒.๔ มุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางตลาดอาหารของโลก โดยให้กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้รับผิดชอบการหาตลาดเกี่ยวกับสินค้าการเกษตรหรืออุตสาหกรรมการเกษตร

๒.๕ ต้องจัดการการถือครองที่ดินของเกษตรกรอย่างชัดเจน และมีมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินเกินความจำเป็นและต้องระบุผู้ถือครองที่ดินเพื่อการเกษตรหรือเกินอัตรากำหนด จะต้องปลูกไม้ยืนต้นในอัตรา ๑ ต้น/ไร่ เป็นอย่างน้อย

๒.๖ เร่งสร้างพื้นฐานสังคมเกษตรกรรม โดยส่งเสริมระบบสหกรณ์อย่างจริงจัง ต้องสามารถลดและควบคุมราคาสินค้าปัจจัยการผลิตได้และต้องสามารถประกันราคาสินค้าผลผลิตได้และเร่งให้มีตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

๒.๗ วางผังเมืองครอบคลุมทั่วประเทศ จำแนกพื้นที่การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ การประมง การอุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัยให้ชัดเจน

๒.๘ ต้องผลิตปุ๋ยใช้เองภายในประเทศ

๒.๙ จัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการชลประทาน พัฒนาแหล่งน้ำ การจัดการน้ำ โดยให้มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงและใช้ระบบน้ำท่อหรือระบบน้ำหยด

๒.๑๐ ส่งเสริมการเกษตรกรรมเพื่อการส่งออกอย่างเร่งด่วน

๒.๑๑ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมเวชกรรมสมุนไพร เพื่อการบริโภคและการส่งออก

๒.๑๒ ส่งเสริมการวิจัยค้นคว้า เพื่อให้มีบุคลากรและหน่วยงานที่มีความชำนาญการในสาขาต่างๆ อย่างรอบด้านโดยเฉพาะวิจัยบำรุงพันธุ์ข้าว ยางพารา ปาล์ม ข้าวหอมมะลิ พันธุ์สัตว์ต่างๆ ฯลฯ

๒.๑๓ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและการส่งออกในสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ประเทศไทยมีศักยภาพอย่างจริงจัง เพื่อให้ได้เงินตราต่างประเทศ

๒.๑๔ จัดเก็บภาษีให้ได้เต็มรูปแบบ เช่น เครื่องจักร รถยนต์ ยานพาหนะ ที่ขาดต่อทะเบียนให้อภัยโทษ โดยยกเลิกความผิดและเริ่มต้นเสียภาษีใหม่

๒.๑๕ พิจารณาจัดเก็บภาษีจากรูถักนอกระบบ เช่น การพนันบางประเภท หายใต้ดิน บอลล์ บ่อนไก่ โดยคำนึงถึงศีลธรรม วัฒนธรรม ความเป็นไปได้และปัญหาสังคม ทั้งนี้ โดยรัฐเป็นผู้นำให้ทำการประชาพิจารณ์

๒.๑๖ ลดภาษีมูลค่าเพิ่มลงเหลือร้อยละ ๕ ลดภาษีรายได้นิติบุคคล และบุคคลธรรมดา ลดภาษีโรงเรือนเพื่อป้องกันการหนีภาษี

๒.๑๗ เก็บภาษีมรดก ภาษีทรัพย์สิน และภาษีการถือครองทรัพย์สิน

๒.๑๘ แปรรูปรัฐวิสาหกิจโดยเน้นขายหุ้นให้แก่พนักงานรัฐวิสาหกิจ และสนับสนุนให้คนไทย เอกชนไทยเข้ามาร่วมลงทุนให้มากที่สุด เพื่อลดภาระเงินงบประมาณการลงทุนของภาครัฐบาลและนำเงินตราเข้าสู่งบประมาณ

๒.๑๙ ปรับระบบการจัดตั้งเงินกองทุนเพื่อฟื้นฟูอาชีพเกษตรกร

๒.๒๐ จุดคลองคอคอดกระเพื่อเป็นศูนย์กลางขนส่งทางทะเลและส่งเสริมระบบพาณิชย์นาวี สร้างท่าเรือ สร้างอู่ต่อเรือ โรงเรียนการเดินเรือทะเลและโครงสร้างธุรกิจอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับงานพาณิชย์นาวีอย่างเร่งด่วน

๒.๒๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้ชุมชนใกล้เคียงมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา โดยให้กระทรวงต่างประเทศเป็นผู้รับผิดชอบการหาตลาด

๒.๒๒ งดการนำเข้าเครื่องจักรกล รถยนต์ทุกชนิดภายใน ๕ ปี ยกเว้น ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

๒.๒๓ สร้างงานโดยจัดงบประมาณของรัฐให้สามารถจ้างงานได้ไม่ต่ำกว่า ปีละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ตำแหน่ง ตลอดระยะเวลา ๕ ปี เพื่อแก้ปัญหาวิกฤติการณ์ แรงงานเฉพาะหน้าโดยเน้นการสร้างงาน เพื่อสนองทฤษฎีการเกษตรแนวใหม่ตาม พระราชดำริ

๒.๒๔ รัฐจะต้องร่วมมือกับภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด เกี่ยวกับแรงงาน ที่ไปทำงานในต่างประเทศ ในการจัดหาตำแหน่งงาน พัฒนาฝีมือและความสามารถ ของแรงงาน สร้างความเป็นธรรมแก่แรงงาน โดยรัฐให้กู้เงินทุนเพื่อเดินทางไปทำงาน ต่างประเทศ

๒.๒๕ ลดการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศ โดยกำหนดสินค้าเป้าหมาย เช่น น้ำมัน ผลิตภัณฑ์นม เยื่อกระดาษ เครื่องจักรกล สินค้าฟุ่มเฟือย เพื่อผลิตทดแทน แลกเปลี่ยนสินค้าและอื่นๆ

๒.๒๖ วางแผนเกี่ยวกับแหล่งพลังงานของชาติ เช่น ส่งเสริมพลังงาน เชื้อเพลิงจากวัสดุการเกษตร เช่น เชื้อเพลิงจากมันสำปะหลังในการผลิตแอลกอฮอล์ ทำประชาพิจารณ์เกี่ยวกับการสร้างโรงงานไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์ การส่งเสริมการใช้ พลังงานจากแสงอาทิตย์

๒.๒๗ ส่งเสริมการใช้สมุนไพรในการดูแลสุขภาพและการรักษาพยาบาล โดยผลักดันให้วัดเป็นศูนย์พัฒนาและอนุรักษ์พืชสมุนไพรอย่างจริงจัง

๒.๒๘ ปฏิรูปการดูแลสุขภาพของคนไทยเน้นการดูแลป้องกันและให้หลักประกัน ในการรักษาพยาบาลฟรี โดยระบบประกันสังคมแบบพึ่งพาตัวเอง และรัฐเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณในสถานพยาบาลของรัฐและเปิดโรงเรียนพยาบาล ทุกจังหวัด ส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตและสุขภาพของประชาชนทุกคน

๒.๒๙ รมรทให้คนไทยตระหนักถึงวิกฤติการณ์ของประเทศ ให้มี มาตรการและการขอความร่วมมือในการประหยัดพลังงาน ประหยัดเงินตรา รมรท การใช้ของไทย กินของไทย เที่ยวเมืองไทย ใช้จ่ายประหยัดอย่างแท้จริง

๒.๓๐ ย้ายส่วนราชการออกนอกเขตเมืองหลวง สร้างเมืองราชการใหม่

๒.๓๑ กำหนดเวลาวิ่งแก็รถยนต์ประเภทบุคคลและรถบรรทุกในเขต เมืองหลวง

๒.๓๒ จัดสร้างศูนย์จอดรถยนต์เขตชานเมืองและมีระบบขนส่งมวลชน รองรับเข้าเมืองหลวงตลอดเวลา

๒.๓๓ ปรับปรุงมาตรฐานถนนหลวงในประเทศให้มีมาตรฐานสอดคล้อง ความจริง เพื่อลดการสูญเสียงบประมาณบำรุงซ่อมแซม

๒.๓๔ พัฒนาการขนส่งระบบราง รถไฟ ให้มีประสิทธิภาพและกำหนด ให้มีการขนส่งระบบรางรถไฟมากขึ้น

๒.๓๕ ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางการบินในภูมิภาคเอเชียและใช้ สนามบินอู่ตะเภาเป็นศูนย์กลางขนส่งสินค้าของโลก

๓. ต้องขจัดการทุจริต โกงกิน ลดการผูกขาดทางธุรกิจอย่างจริงจัง

๓.๑ ให้อำนาจนายกรัฐมนตรี ปลดข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ หรือนักธุรกิจเอกชนที่สร้างความเสียหายให้แก่ระบบเศรษฐกิจการเงินของประเทศ โดยมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่าการโกงหรือทุจริต และตั้งกรรมการสอบสวนเอาผิดตามกฎหมายด้วย

๓.๒ ยกเลิกรูปแบบเงิน ธนบัตรรัฐบาลไทย ราคา ๑๐๐ บาท ๕๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท โดยกำหนดระยะเวลาให้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนาคารพาณิชย์ทุกแห่ง หรือธนาคารชาติ

๓.๓ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจตั้งแต่ ซี ๗ หรือเทียบเท่าขึ้นไป และข้าราชการการเมืองต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ช.) และเปิดเผยต่อสาธารณชนและต้องถูกตรวจสอบทรัพย์สินเมื่อมีคำร้องขอจากประชาชน ถ้าหาที่มาไม่ได้ให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

๓.๔ แก้ไขกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการรับสินบนอาμισินจ้าง ต้องให้ฝ่ายรับเป็นผู้รับผิดชอบ

๓.๕ ผลักดันกฎหมายฟอกเงินอย่างเร่งด่วน

๓.๖ ต้องดำเนินการตรวจสอบติดตามทรัพย์สินของผู้บริหาร ผู้ถือหุ้น ของสถาบันการเงินหรือหน่วยงานองค์กรใดที่มีปัญหาและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศทั้งต้องดำเนินการต่อผู้กระทำความผิดอย่างเด็ดขาด

๓.๗ นโยบายและระบบการเงินเสรีของประเทศ ต้องมีการควบคุมอย่างมีขอบเขต รัฐต้องทบทวนพิจารณาการจัดการหนี้สินต่างประเทศภาคเอกชน

โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ หนึ่งเอกชนหรือสถาบันการเงินรายใด ที่กู้เงินจากต่างประเทศจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย

๓.๘ ปรับปรุงและแก้ไขระบบราชการให้เอื้ออำนวยต่อการบริการประชาชน และลดขั้นตอนที่ซับซ้อน และต้องประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการแต่ละคน ทุกปี ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ต้องให้ออก

๓.๙ กิจการใดๆ ในภาครัฐ ซึ่งเอกชนสามารถกระทำได้ให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินงาน เช่น การสำรวจการเร่งรัดออก น.ส. ๓ และโฉนด เป็นต้น โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของทางราชการ

๓.๑๐ ให้ประชาชนที่มีอาวุธในครอบครอง แจ้งต่อองค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่ออนุญาตให้ถือและครอบครองอาวุธได้เฉพาะภายในบริเวณพื้นที่องค์กรปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ผู้ครอบครองอาวุธโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ยึดอาวุธเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน

๓.๑๑ สร้างระเบียบคู่มือการปฏิบัติราชการของทุกหน่วยงานให้มีความชัดเจนในอำนาจหน้าที่และกำหนดแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกัน

๓.๑๒ ร่างระเบียบคู่มือการปฏิบัติราชการของทุกหน่วยงานให้มีความชัดเจนในอำนาจหน้าที่และกำหนดแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกัน

๓.๑๓ กระจายอำนาจการจัดสรรงบประมาณและในการจัดซื้อ จัดจ้าง ให้แก่การปกครองท้องถิ่นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ ของเงินงบประมาณแผ่นดิน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและประชาชนสามารถตรวจสอบการใช้จ่ายเงินได้ง่ายขึ้น

๓.๑๔ นักธุรกิจที่ได้รับสัมปทานจากรัฐหรือรัฐให้ดำเนินการแทนจะต้องแสดงทรัพย์สินหนี้สินของผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) และสามารถชี้แจงต่อสาธารณชนได้อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร และถ้าหาที่มาไม่ได้ให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

๓.๑๕ แก้ไขสัญญาสัมปทานและกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมแก่รัฐและประชาชน เช่น การผูกขาดธุรกิจ การเช่าซื้อ กฎหมายเช็ค เป็นต้น

๓.๑๖ ธุรกิจที่มีการผูกขาด เช่น สุรา เบียร์ โทรศัพท์มือถือ ยางมะตอย ฯลฯ ต้องให้มีการค้าแบบเสรี แข่งขันและกระจายสัมปทานไปสู่ท้องถิ่นให้มากที่สุด

๓.๑๗ จัดทำรูปแบบสัญญาต่างๆ ในการประกอบธุรกิจทำนิติกรรม สัญญาให้มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่คู่สัญญา หากมีเจตนาให้ถือสัญญานั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการทำสัญญามัดมือชก เช่น บ้านจัดสรร บัตรเครดิต สัญญาเช่าซื้อ สัญญากู้เงินธนาคาร สัญญาไฟแนนซ์ และอื่นๆ เพื่อลดความรุนแรงของการเอารัดเอาเปรียบกันทางสัญญาลง โดยต้องยกเลิกกฎหมายสัญญาขายฝากที่ดิน

๓.๑๘ ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาและพระราชบัญญัติอื่นๆ ที่ขัดกับสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและเอื้ออำนวยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้อง

๓.๑๙ ปรับปรุงโครงสร้างกรมตำรวจ โดยให้มีตำรวจแห่งชาติ และตำรวจท้องถิ่น แยกกันอย่างชัดเจนเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน

๓.๒๐ จัดตั้งศาลจรรยา เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่และผู้กระทำความผิดสมยอมกัน ทำให้รัฐเสียหายและเป็นการสร้างวินัยแก่คนในชาติ

๔. ต้องเร่งสร้างวินัย คุณธรรมและคุณภาพของคนในชาติ

๔.๑ จัดตั้งกระทรวงศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อดำเนินการวิจัยสร้างด้านวินัยและคุณธรรมของคนในชาติอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งด้านการศึกษา ศาสนา และการสื่อสารมวลชนทุกประเภท

๔.๒ ปรับหลักสูตรการศึกษาให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ ด้านวินัย ศีลธรรม คุณธรรม การเมืองและเศรษฐกิจอย่างลึกซึ้ง และส่งเสริมโรงเรียนนานาชาติเพื่อดึงเงินตราเข้าสู่ประเทศ

๔.๓ ต้องเร่งแก้ปัญหาหนี้สินของครูและส่งเสริมจรรยาบรรณของครูอย่างเร่งด่วน เพื่อให้สถาบันครูอยู่อย่างมีเกียรติ มีความสามารถในการทำหน้าที่อบรมสั่งสอนเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๔ เร่งปฏิรูปปรัชญาการศึกษาให้ก้าวสู่ความรู้คู่คุณธรรม มุ่งเน้นการคิดค้นสร้างสรรค์มากกว่าเชื่อฟังและรับใช้ ให้มีมหาวิทยาลัยทุกจังหวัด โดยจัดตั้งในรูปวิทยาเขตประจำจังหวัด

๔.๕ จัดสัมมนาพุทธศาสนา ปฏิรูปพระราชบัญญัติสงฆ์ เพื่อผลักดันให้พุทธศาสนาเข้ามามีบทบาทในการอบรมวินัยและคุณธรรมของคนในชาติ

๔.๖ ส่งเสริมการศาสนาต่างๆ เพื่อให้แนวทางศาสนาเข้ามามีส่วนในการแก้ปัญหาสังคม

๔.๗ จัดตั้งองค์กรที่ประกอบด้วยบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ คุณธรรม เพื่อทำหน้าที่เสริมสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรมทางการเมืองและเศรษฐกิจแก่เยาวชนและประชาชน

๔.๘ รัฐต้องจัดสวัสดิการในด้านการศึกษาแก่ประชาชน โดยสนับสนุน คำบำรุงการศึกษา หรือคำหน่วยกิตฟรีถึงขั้นปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาของรัฐ

๔.๘ จัดงบประมาณสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันให้แก่สถาบัน การศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชน ตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยเน้นให้เด็กเรียนรู้การผลิตเพื่อบริโภคด้วยตนเอง

๔.๑๐ สร้างวินัยการออมโดยให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ออมทรัพย์ ไว้กับสถาบันการเงินของรัฐหรือเอกชนในรูปเงินฝากหรือซื้อพันธบัตรรัฐบาล เป็นการส่งเสริมการออกและการลงทุนในอนาคตของประเทศ

๔.๑๑ ในคดียาเสพติด กรณีของผู้เสพให้กำหนดโทษเพียงปรับและให้ นำผู้เสพเข้าสู่สถานบำบัด ซึ่งรัฐจะสนับสนุนให้ศาสนสถานบำบัดแก่ผู้เสพยาเสพติด ส่วนผู้ผลิตและผู้จำหน่ายต้องกำหนดโทษประหารชีวิต

๔.๑๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐหากมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในคดียาเสพติด ต้องกำหนดโทษประหารชีวิต

๕. ดำรงสถานะในภูมิภาคและเวทีโลกอย่างมีศักดิ์ศรี โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ ของชาติเป็นอันดับแรกและให้ความเคารพในเกียรติยศศักดิ์ศรี ผลประโยชน์ของชาติ โดยเสมอภาค

๕.๑ พักชำระหนี้ต่างประเทศชั่วคราว

๕.๒ สนับสนุนกองทัพให้มีประสิทธิภาพ ทั้งด้านอาวุธและกำลังพล

๕.๓ สนับสนุนกองทัพเรือในการกิจคุ้มกันการประมงและผลประโยชน์ ทางทะเลอย่างจริงจัง

๕.๔ เจรจาปัญหาเขตแดนกับเพื่อนบ้านและกำหนดนโยบายที่ชัดเจน
ต่อการอยู่ร่วมกัน

๕.๕ แสดงศักยภาพถึงขีดความสามารถช่วยเหลือตนเองของประเทศไทย
เพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากนานาประเทศและอยู่ในเวทีโลกอย่างมีศักดิ์ศรี

สรุปกรอบแนวทางปฏิบัติของพรรคเกษตรมหาชน คือ

นโยบาย ๔ ต้อง ๓ ไม่

๔ ต้อง

๑. ต้องสร้างประเทศให้เป็นมหาอำนาจอาหารของโลก
๒. ต้องยกเลิกหนี้สินเกษตรกร
๓. ต้องสร้างงาน ๒ ล้านตำแหน่งโดยเร็ว
๔. ต้องสร้างวินัยและคุณธรรมคนในชาติ

๓ ไม่

๑. ไม่ซื้อ และไม่ขายเสียง
๒. ไม่ล้งเล็นในการทำนโยบายให้เป็นจริง
๓. ไม่ชักช้าในการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

ข้อบังคับพรรคเกษตรมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๑

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรค เพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารงาน
ของพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ จึงออก
ข้อบังคับพรรคเกษตรมหาชนไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคเกษตรมหาชน พุทธศักราช ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้บังคับพรกนี้ นับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับ
จดแจ้งการจัดตั้งพรรคเกษตรมหาชนเป็นพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อพรรคการเมืองว่า พรรคเกษตรมหาชน
ใช้อักษรย่อเป็นภาษาไทยว่า พ.ก.ม.

ใช้ภาษาอังกฤษว่า KASATEMAHACHON PARTY ชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า
K.M.P.

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคเกษตรมหาชน ใช้ภาพดังนี้

ข้อ ๕ คำอธิบายภาพเครื่องหมายพรรคเกษตรมหาชนเป็นรูปวงรีคล้ายบาตรพระประกอบด้วย “ภาพพระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ” สีน้าเงินหมายถึงความเป็นสิริมิ่งมหามงคล และการเริ่มต้นที่ดีของเกษตรกร “ภาพรวงข้าว” สีเขียวหมายถึง สีแห่งความเขียวจีของพืชพันธุ์ธัญญาหารและความอุดมสมบูรณ์ทางการเกษตรของชาติ อักษรคำว่า “พรรคเกษตรมหาชน” สีเขียวหมายถึง ความสดใสหรือสิ่งใหม่ๆ ในชีวิตของเกษตรกร อันเป็นมหาชนหรือคนส่วนใหญ่ของชาติ

ข้อ ๖ ตรายางพรรคเกษตรมหาชนใช้เป็นภาพเครื่องหมายพรรคในลักษณะเดียวกัน แต่ย่อขนาดให้เล็กลงและมีสีเดียว

ข้อ ๗ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคเกษตรมหาชน ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๘ หมู่ ๓ ตำบลท่าฉนวน อำเภอกรงไกรลาส จังหวัดสุโขทัย ๖๔๑๓๐

ข้อ ๘ สาขาพรรคเกษตรมหาชนได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ จังหวัดใดๆ ประจำเขตเลือกตั้งให้เรียกว่า สาขาพรรคเกษตรมหาชน โดยมีชื่ออำเภอและจังหวัดกำกับไว้ด้วย

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๘ สมาชิกพรรค มี ๒ ประเภท

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับ และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติเป็นสมาชิกได้

สมาชิกกิตติมศักดิ์ หมายถึง สมาชิกซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งพรรคเกษตรมหาชน และบุคคลซึ่งพรรคเชิญมาเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไร และจะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๒ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าไปเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่มีลักษณะที่ต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

(๔) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๕) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๖) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจกรรมของพรรค และจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๓ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อนายทะเบียนพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติตามเสียงข้างมากเป็นสมาชิกได้ และสมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรค ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๔ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๕ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับ หรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๒

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๓

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมีมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดยกเว้นผู้ถูกให้ออกและการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

สมาชิกสามัญและสมาชิกตลอดชีพให้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนของพรรค และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงทะเบียนหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนถึงที่ปรึกษาพรรค

(๔) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป

(๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้คือ

(ก) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรคให้ประชาชนเข้าใจและยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(ข) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรค และ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(ค) เป็นผู้ที่ไม่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตามอุดมคติของพรรค จนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค

(ง) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดหรือ

(ข) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือ

(ก) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่ามีมติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญหรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีมติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้มีมติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

- (๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรค ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว ให้ดีกว่าบุคคลภายนอกพรรค
- (๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุขของปวงชนชาวไทย
- (๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรค ด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานานุรูป
- (๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรม เพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยบนวิถีทางระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปดังต่อไปนี้

- (๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ ในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พระราชจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พระราชจะส่งเสริมและสนับสนุน การรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พระราชจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิก ในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ

(๕) พระราชจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยมีสถาบันฝึกอบรมนักการเมือง เพื่อให้เป็นนักการเมืองที่ดีและมีคุณภาพ

(๖) พระราชจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟัง การอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองที่พรรคจัดกิจกรรมขึ้น

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคเกษตรมหาชน ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรคควรได้ยึดถือ และปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำคัญในการเทิดทูนสถาบันชาติ - ศาสนา - พระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่น เข้าเป็นสมาชิกพรรค
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญและสมาชิกตลอดชีพ ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินเก้าสิบเก้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)
- (๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)

(๕) เทรียญฎิการพรรค

(๖) โฆษกพรรค

(๗) กรรมการอื่นๆ

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน

ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีหรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๙ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน-หนี้สินต่อทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารสามครั้ง ติดต่อกัน

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ตามข้อ ๒๘

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๑๐) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลง ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสม เข้าทำหน้าที่แทน จนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้น เป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรค ลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่ อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) (๕) (๑๐) ให้รองหัวหน้าพรรค ลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการ เรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายใน สี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้รับแจ้งการตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่จาก นายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ก) พิจารณาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) จัดงบประมาณและสนับสนุนเงินค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้รับสมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและขุดเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนวยการต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

หัวหน้าพรรค

(๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรม
ทั้งปวงของพรรค

(๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุม
คณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ
บริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่
พรรค

(๔) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการ
ประชุมดังกล่าว

(๕) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎ ระเบียบ
มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(๖) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการ
ของพรรคหรือคณะกรรมการอื่นๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น
แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบห้าวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของ
ที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๗) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการ
ในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้น
เป็นมติพรรค

(๘) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือ
คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

เลขาธิการพรรค

(๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการ
บริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรค
ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๒) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการ
บริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๓) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วม
คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่
พรรค

(๔) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่เลขาธิการพรรคหรือ
คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

เหรียญกึ่ง มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ - รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน
และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

โฆษกพรรค มีหน้าที่

(๑) แดงมติที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่างๆ ของพรรค

(๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมาคณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรม แก่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับ คณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการ ร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือกรรมการ บริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่อ อุดมการณ์ และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหรือภายในพรรคย่อมกระทำได้ ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบ ด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคนประกอบด้วย

(ก) หัวหน้าพรรค

(ข) รองหัวหน้าพรรค

(ค) เลขานุการพรรค

(ง) รองเลขานุการพรรค

(จ) กรรมการอื่น ๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสมแต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาที่ปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสมให้สอดคล้องกับโครงสร้างของระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการรองประธานไม่เกินสามคน และเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหาผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุปข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และต่อสาธารณชนหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชนในนามของพรรค

ข้อ ๔๐ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการของพรรค ให้ถือเป็นสิทธิของพรรคผู้ใดจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้รับการยินยอมจากพรรคแล้ว ย่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็น และเหมาะสมแก่สภาวะ และขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทั่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค รวมทั้งประสานงานต่างๆ ในกิจการด้านรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่างๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรค อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและผู้ช่วยสามคน เป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๔ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้

ฝ่ายบริหารมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) การเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

- (ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค
- (ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก
- (ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์ และติดตามผล
- (ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งยามปกติและในการรณรงค์

หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

- (ก) บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร
- (ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค
- (ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- (ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน

ฝ่ายการเมือง มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานสมาชิก

- (ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ
- (ข) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

- (ก) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา ฯ รัฐสภา และกรรมาธิการ
- (ข) ติดตามวาระการประชุมสภา ฯ รัฐสภา และผลการประชุมสภา ฯ

หรือรัฐสภา

- (ค) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมาธิการของพรรคและกรรมการรัฐสภา

ของพรรค

(๓) งานประสาน (วิป)

(ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค
ผู้บริหารพรรค กรรมการธิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
ฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(ก) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(ค) ประสานส่วนราชการ และพรรคการเมืองอื่นๆ ตลอดจนองค์กร
เอกชน

(ง) จัดทำแผนงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

(ก) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้

(ข) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่างๆ

(ค) งานบริการด้านกฎหมาย

(ง) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ
บริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการธิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจน
สมาชิกพรรค

(ข) จัดทำเอกสารวิชาการต่างๆ

- (ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน
- (ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง
- (จ) จัดระบบบริการข้อมูลแก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค และประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขาธิการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้ามาสู่พรรค โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้า สำนักงานสาขาพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๖ สำนักงานสาขาพรรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้
งานการเงินและบัญชี

- (๑) จัดทำบัญชีรับจ่ายของสาขาพรรค
- (๒) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

งานประชาสัมพันธ์

- (๑) รับเรื่องร้องทุกข์และติดตามผล
- (๒) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค
งานสมาชิก
- (๑) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป
- (๒) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (๓) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรค เพื่อดำเนินการ

กิจกรรมของพรรค

งานธุรการ

- (๑) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- (๒) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน
- (๓) บริการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบ

บัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป ในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้ง คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป จำนวน ไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสม และมีคุณสมบัติ ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบ บัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในนามของพรรคทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานสาขาพรรคในเขตเลือกตั้ง หรือสำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรค ผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งส่งให้สำนักงานใหญ่ในเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้ง ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถและเหมาะสมเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในนามของพรรค

ข้อ ๔๙ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๕๐ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในเขตเป็นผู้พิจารณา แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในเขตนั้นให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๕๒ ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๓ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ หรือการเสนอกระทู้เรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา ให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๔ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองอื่นๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและการกำหนดเวลาในการตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๕ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใด หรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรค